

hvor der ingen Told var paa Maismeel, det dog flere Gange hørtes, at Maismelets Tilførsel udeblev, saa at det steg i Prisen indtil 40 Specier, saa at Regjeringen selv maatte stride til at indføre Maismeel og overlade det til Planterne, saa troer jeg dog, at den nu paalagte Indførselstold snarere turde paasthynde Gjentagelsen af saadanne Tilfælde i hvert Fald, end forringe Rimeligheden af dem, og derfor kan jeg ikke Andet end antage, at i denne Henseende vilde det være ønskeligt, at Maismelet var frit for Indførselstold. Comiteen har, troer jeg, fornemmelig taget Hensyn til Principet ved den Dom, den har udtalt over Generalgouverneurens Bestemmelser for Tolden, navnlig paa St. Croix, og dette Princip maa jeg tillade mig at tilstaae, at jeg ikke kan see i andet Lys nu end jeg gjorde, da Comiteen bestemte sig til at udtale sig, som den gjorde. Jeg troer nemlig, at det var meget ønskeligt, om Tilførsel paa St. Croix kunde opnaaes paa enhver Maade. Jeg troer fremdeles, at den Told, der lægges paa de absolute Fornødenheder, vil i ethvert Fald indirecte ramme Planterne, Arbeidsherrerne, og det synes ogsaa fra flere Sider at være bemærket, med Hensyn til de faste Taxter, der maae antages at være beregnede efter Maisens Pris. At Comiteen netop har udtaget Maismelet som den Handelsvare, man især ønskede at anvende dette frie Tilførselsprincip paa, er en Følge af det, jeg tidligere har tilladt mig at berøre, at Maismelet med Hensyn til sin Anvendelse og Nytte staaer noget isoleret, og at Maismelet fremdeles ikke kommer i Concurrence, idetmindste ikke directe, med Varer, der indføres fra Danmark. For saavidt som Hvedemeel kunde komme til at træde istedetfor Maismeel, saa anerkjender jeg Rigtigheden deraf, og tvivler ikke paa, at naar Maismeel kunde undværes, vilde der blive brugt Hvedemeel istedet; men Maismelet egner sig, som jeg tidligere har tilladt mig at bemærke, meget bedre til Næringsmiddel for den simplere Arbeidsklasse end Hvedemeel. Med Hensyn til de philanthropiske Hensyn, som Finanzministeren meente, maatte, naar de anvendtes som Motiv til ikke at ønske Maismelet belagt med Told, paa den anden Side ogsaa lade det Dnske blive almindeligere, at Negerne, den arbejdende Klasse,

kunde lettes Afgang til andre og bedre Fødemidler og Luxusartikler i det Hele, maa jeg dog bemærke, at jeg troer ingenlunde, at en saadan Modsigelse opstaaer deraf. Thi for Diebliffet vilde jeg gjerne antage, at det var philanthropisk at lette dem Afgang til Nydelsler, saameget som muligt; men forsaavidt det skulde lede til, at deres Selvstændighed og Uafhængighed vilde bringe dem til at søge selv at blive Eiere af et Jordstykke, som kunde egne sig til Provisionsdyrkingen, saa troer jeg, at Philantropien ikke vilde naae sit Maal derved, at Tingen tog en saadan Retning; thi Følgen vilde vel deraf blive, at Dernes Produktionskraft og Frembringelser, altsaa Dernes Indtagter og Indbyggernes Fortjeneste i det Hele, vilde aftage saameget, at naar man seer hen til et Tidspunkt efter en Aarvække, Negerne, eller i det Hele taget Beboerne af Derne, ville være komne paa et Punkt, hvor de ikke ville see sig istand til at anskaffe sig de Nydelsler og Luxusartikler, som de forhaabentlig ville kunne aspirere til ved det nærværende System, naar en billig Anpart af de høiere Indkomster, Jorden ved Sukkerdyrkingen frembringer, kan blive dem til Deel. Naar det af et æret Medlem er yttret, at man maa bestude sig i Uvisshed og Betyrning, for at den arbejdende Klasse ikke skulde være saaledes betænkt ved dette Arbejderreglement, og Priserne i samme saaledes fastsatte for deres Arbejde, at de skulde kunne see sig Noget tilbøds og skaffe sig mere end de absolute Fornødenheder, saa troer jeg dog sikkert at kunne forsikre, at en saadan Tilstand, et saadant Belysning, som man i saa Henseende kunde ønske dem, for en stor Deel virkeligt sandt Sted forinden Emancipationen, og saavel efter hvad jeg har hørt, som efter den Beregning, som jeg selv har troet at kunne gjøre, og hvorom jeg løseligt har meddeelt den ærede Landsstingsmand (Schouw) mine Ansuelser, fremkommer den Overbeviisning hos mig, at den arbejdende Klasse har vundet ved denne Forandring, som er indtraadt, ligesom jeg paa den anden Side føler mig overbevist om, at Arbeidsherrerne have tabt ganske betydeligt. Med Hensyn til Inddelingen af Classerne, da kommer jeg, for saavidt jeg forrige Gang yttrede mig derom,